

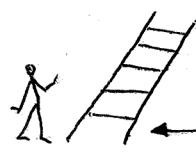
חנוך נעה סיוון הילדה אמרה שאותו מה שכתב עלי עצמי שיציג את התערוכה.

פעם הלכתי ללימוד אצל צייר נהדר שקוראים לו ידיד רובין. הוא שם על השולחן כוס ואיזה ענף ואולי גם צנצנת. סידר ככה, סובב קצת, אז אמר: "זהו, עכשו תציירו. אבל לא את החפצים, אלא את הרוחותם שביניהם". זה היה מצחיק. זרקתי לפחות שלושה דפים עד שהצליחתי להישמע להוראות. בסוף אכן יצא מושגתו, פחות רהוט מבדרך כלל, אפילו קצתروع. אבל כמובן החפצים היו יותר מדויקים מהרגיל כשהם הופיעו מתוך הרוחותם. ולא רק זה, הם היו נראהים בתזוזה, כאילו הרוחות נענו את הדוממים ואמרו להם: "קדימה, רוקדים!"

ושכחתי מהתרגיל.

מזכירתי בו שוב כשהוא התבונן כמשל, מאוד מדויק. זה התחילת שיים אחד מצאת אלך בעלי מאמר של בעל הסולם. בעל הסולם הוא מקובל שכותב את פירוש "הסולם" בספר הזהור, لكن קוראים לו "בעל הסולם". אחרי שקראתי את כל המאמר, קראתי גם את השאר, ולאחר מכן שוב מהתחלה, בערך עשר שנים, עם קבוצה של חברים ומדריך, הרב ד"ר מיכאל ליטמן. בנותיים נולדו לי ילדים, גם בארץ ובעולם נולדו המון ילדים, והוא גם מעט משברים. ורק הרוחות בין האנשים התחלו לקבל תפקידים יותר ויותר ראשיים בהפקה הזאת שנקראה "החיים".

ברוחים בין האנשים, כך למדתי, נמצא הכל. ← כל מה שחשבנו שアイבדנו, כל מה שעוז לא מצאנו. יש שם ערמות על ערמות של חוטים צבעוניים מסולסלים עם מידע ומידה. ברוחים בינוינו. לא בין הגוף, בין הלבבות, בהרגשות. שם נמצאים כל המשברים, וגם הlidות והצמיחה.

אחרי עשר שנים התחלתי לכתוב. התחלתי לעבד את הרוחים לסיפורים, לשירים. עד שiom אחד המילים נעמדו על שתי רגליים אחוריות ואמרו שימושם להן בלי צירום. וחברות מאד נחמדות שלי, שמבינות ברוחותם, ראו את הציורים ואמרו שימושם בכל זאת חסר, אולי קצת מוסיקה. וזה הלחינו אותם.

אלו סיוון ונעה, שירותך כאן. ← אז אלו ציורים של סיפור וכמה שירים עם אי אלו מניגנות, שמספרים על מה שברוחים בין האנשים, כמו בתרגיל של ידיד, כמו במוסיקה של סיוון ונעה, כמו שמלמת חכמת הקבלה.

בסדר? אהבת. נגה.

